

UREDNIŠTVO
IN UPRAVNIŠTVO
JE V LJUBLJANI.

POSAMEZNE
ŠTEVILKE PO 10
VINARJEV.

NOVA DOBA

NAROČNINA ZA
CELO LETO 8 K,
ZA POL LETA 4 K,
ZA ČETRT LETA
2 K.
V LJUBLJANI S
POŠILJANJEM NA
DOM ISTE CENE.

GLASILO SLOVENSKE GOSPODARSKE STRANKE.

IZHAJA VSAKO SREDO IN SOBOTO. — ZA OZANILA SE PLAČUJE OD TROSTOPNE PETIT-VRSTE PO 15 H, ČE SE OZANILA TISKA ENKRAT, PO 12 H, ČE SE TISKA DVAKRAT IN PO 9 H, ČE SE TISKA TRIKRAT ALI VEČKRAT. — DOPISE IZVOLITE FRANKOVATI. — ROKOPISOV NE VRAČAMO. — NA NAROČBE BREZ ISTODOBNE VPOŠILJATVE NAROČNINE SE NE OZIRAMO. — UPRAVNIŠTVU BLAGOVOLITE POŠILJATI NAROČNINE, REKLAMACIJE, OZANILA, T. J. ADMINISTRATIVNE STVARI.

Volilcem!

(Iz meščanskih krogov.)

V kratkem stopili bodete na volišče, da si izberete dva poslance v deželni zbor. Izbirati Vam je med 4 kandidati. Kandidirajo dr. V. Gregorič, dr. Vl. Ravnihar, dr. I. Tavčar in dr. K. Triller. Ne bo Vam težko izbrati si med temi štirimi kandidati, kdo da je vreden Vašega zupanja in sposoben Vas zastopati v deželnem zboru.

Dr. I. Tavčar že dolgo vrsto let igra ulogo na političnem polju. Bil je državni in deželni poslanec, deželni odbornik. Ako pa vprašamo, kaj je storil vsa ta leta, da bi mogel pokazati kak uspeh, moramo odgovoriti, da mož le vsled svoje nedelavnosti in malomarnosti ničesar dosegl ni. On, ki je bil mogočen vojskovodja narodno-napredne stranke, je bil poražen od klerikalne, ki se je takrat, ko je on imel moč v rokah, povzpela do skoraj absolutne veljave v deželi. Dr. Tavčar je mislil, če tarokira v kavarni pri „Slonu“ in pije zvečer pri „Roži“ in hrusta „farje“ v „Slov. Narodu“, da je s tem že vse narejeno. Pokazal je, da nima nobenega organizatoričnega talenta, nobene enerzije, pa tudi nobenega smotrnega programa, torej tudi nobenega uspeha. Kot državni poslanec je čepel večinoma v Ljubljani in je bil eden najbolj zanikernih poslancev, kar smo jih sploh še Slovenci imeli. Prekosil je celo še državnega poslanca Kušarja, ki je bil vsaj toliko pameten, da je vedno molčal v državnem zboru. Ali se je državni poslanec dr. Tavčar kdaj brigal za interese svojih volilcev? Kdaj je on stopil v dotiko s hišnimi posestniki, obrtniki in trgovci? Nikdar! Ali se je le katerikrat toliko ponižal in potrudil, da bi kdaj proučeval želje in težnje svojih volilcev? Nikdar! Na tem polju je on popolnoma nevesel, in edina njegova zasluga je, da je vpeljal sedanji skrajno sirovi ton v našo javnost, s katerim narodu slovenskemu neizmerno škoduje. Gotovo je imel marsikateri meščan že priliko v kaki zadevi občevati z dr. Tavčarjem. Še vsak je občutil njegovo ošabnost in skrajno netaktnost, katero on namenoma kot nekaj šport, kot nekako svojo lastnost forcira. Kot deželni odbornik pa igra ulogo malega potentata bivših nemških državic. Pokaže se semtertja milostno v pisarno, da podpiše morebiti kak akt, prisostuje sicer pri odborovih sejah, če ga pa kdo išče izmed volilcev, ga ali ni dobiti v pisarni, ali pa je dotičnik na tak način sprejet, da si nikdar več ne želi govoriti z njim. Ni čuda, da gineva od due

do dne njegov politični sijaj, in da se lastni njegovi pristaši vsled njegove nepristopnosti in popolne nedelavnosti obračajo od njega. Če bi ne imel nekoliko opore v drugih osebah, bi že davno šel v zasluženi pokoj.

Vse te besede niso pretirane, so gola resnica. Dr. Tavčar ni ves čas svojega delovanja kot državni in deželni poslanec storil svoje dolžnosti. — On je bil prekomod, da bi se dvignil iz svoje kavarniške in gostilniške atmosfere — Naj se navede le en uspeh, katerega je dr. Tavčar dosegel. Naj se navede le en njegov poskus delovati na socialnem ali gospodarskem polju. Intacega moža naj bi ljubljanski volilci zopet kot svojega zastopnika v deželni zbor volili. Kot državni poslanec se je moral umakniti županu Hribarju, ker so njegovi pristaši prišli do prepričanja, da za to poslanstvo na podlagi zadobljenihkušenj ni bil nikdar sposoben, in da bi si dali le ubožno spričevalo, ako bi ga zopet poslali v drž. zbor časih sedet. Sam je pa tudi spoznal svojo nesposobnost in se udal usodi. Sedaj se pa hoče vsaj nekoliko rehabilitirati in se je preselil iz Novega mesta kot kandidat v deželni zbor v Ljubljano, namesto župana Hribarja, kateremu je moral kot sposobnejšemu prepustiti državno-zborsko poslanstvo. Sedaj naj bi bil za Ljubljano dober, ko je vsled te svoje nezmožnosti izgubil vsako nado, da bi še kedaj igral ulogo kot državni poslanec ljubljanski. Zaradi tega moramo najodločneje nastopiti proti sedanji njegovi kandidaturi v interesu vsega prebivalstva ljubljanskega, ki zasluži boljšega poslanca, poslanca, ki bo imel srce za vse, in pa zmožnost in veselje do dela.

O dr. Trillerju ne izgubljam veliko besedi. On je mož fraz. Kadar je na varnem, strelja, da se vse kadi. Kadar bi se pa moral izpostaviti in zapustiti svoj varni kotiček, mu pa pade srce v hlače in rajše zleze pod klop. Če se njegove „afere“ hoče smatrati kot politično delo, je on velik politik. A gotovo bo dr. Trillerju ljubše, če se te „afere“ pusti pri miru in on velja za politično — ničlo. Nasprotna kandidata sta dr. Gregorič in dr. Ravnihar. Prvi je znan po celi Ljubljani kot resen, delaven mož, priljubljen vsled svojega konciliantnega obnašanja. Spoštujemo ga vsi sloji, sosebno nižji stanovi, katerim je bil vedno zagovornik in branitelj. Njegove zmožnosti na gospodarskem polju so obče znane, in on je že marsikaj koristnega za

Ljubljano ustvaril, in bo še, ako se mu prilika da, kot oficijelni zastopnik Ljubljane nastopiti v deželnem zboru. Bolj surovo ga napada „Slov. Narod“, tem bolj spozna ljudstvo to lažljivo in podlo postopanje, in se z gnjusom odvrta od take pisave in od dr. Tavčarja, ki kot šef-redakter „Slov. Nar.“ neguje tako, za vse Slovence sramotno pisavo. Dr. Ravnihar sicer še ni nastopil prej kot aktiven politik, a preteklost njegova, vse njegovo delovanje nam je porok, da je imel dobro šolo, da je pokazal povod svoj kristalno-čisti značaj, svojo nesebičnost, svojo neumorno delavnost, in svojo ljubezen do slovenskega ljudstva. Veseli moramo biti, ako stopijo taki možje v politično areno in hočejo prevzeti dela polno poslanstvo. Dosedanje njih delovanje nam je porok, da sta si moža svesta svojih dolžnosti in da nam je pričakovati Ljubljančanom uglednejšega zastopstva, kakor smo ga dosedaj imeli.

Volilci! Priporočamo Vam toraj iz dna svoje duše, odkritosrčno, iz polnega svojega prepričanja kot kandidata za deželni zbor v Ljubljani

Dr. Vinka Gregoriča

in

Dr. Vladimirja Ravniharja.

Oba rojena Ljubljančana, bodeta najbolje zastopala koristi svojega rojstnega mesta.

Neodvisni meščani.

Brzobjavna in telefonska poročila.

Ulmo vložil pritožbo.

Toulon, 23. februarja. Obsojeni mornarični častnik Ulmo je proti razsodbi vojnega sodišča vložil pritožbo.

Stavka železničarjev.

Montevideo, 23. februarja. Vse železničarsko osebje cele republike je stopilo v stavko.

Neresnične vesti iz Črne gore.

Cetinje, 23. februarja. Vlada odločno dementuje vesti o aretaciji več poslancev zaradi vleizdaje, kakor tudi, da je bilo več oseb zaradi istega zločina ustreljenih.

Ruske mornarične zahteve.

Magdeburg, 23. februarja. „Magdeburger Zeitung“ se poroča iz Petrograda, da se je predvčeranjim vršil državni svet pod predsedstvom cara samega in se bavil z mornarično predlogo. Ostalo je pri zahtevi 2400 mil.

LISTEK.

Oton Lah.

(Dalje.)

„Vera!“ — Nič odgovora.

Zagrabila ga je groza. Zdrzil se je, kakor da otresa težko slutnjo, in je stisnil ustnice, čuteč svojo slabost.

In ko je šel drugič skozi svojo sobo, je zagledal na pisalni mizi zaprto pismo; bil je Verin papir. Prijel ga je v roko, in roka je trepetala. S težkimi koraki je prišel v kuhinjo:

„Betka, kje je gospa?“

Dekla se je prestrašila njegovega čudnega glasu.

„Kdo? Kaj, prosim, gospod?“ je dejala in je odprla usta.

„Vprašam te: kje je gospa?“ Inženir je čutil, kako se mu treso vse mišice života. Pol nesreče je bilo nad njim: vse tisto, kar je čuvstvo, dušiča tesnoba, neizrazljiva z besedami, in groza, ki z mrzličnimi prsti potiska misel nazaj.

„Gospa?“ je glupo zinila dekla. „Gospa so mi naročili, da jim naj pripravim kopel v kopalni sobi. Kopljejo se gospa. Že pol ure je, odkar so se zaprli...“

Stopila sta pred zaklenjena vrata. Vse je bilo tiho,

nič glasu, nič plosketanja po vodi; sama težka tišina, ki jo je sekalo edinole čudno petje kapelj, padajočih od zaprte pipe vodovoda.

Oton Lah se je spomnil pisma, ki ga je držal v roki. Potegnil si je z dlanjo po čelu; rosno je bilo in mrzlo. Minil je strašen hip, da so se zvrstile njegove misli; nato je vedel vse in je čutil, da je zmožen prenesti.

„Betka“, je dejal suho in trdo, „pojdi k doktorju Grmu. Reci, da je gospa nevarno obolela in da ga prosi gospod inženir, naj nemudoma pride k njemu.“

Ko je slišal, da odmevajo deklini koraki že po cementnem tlaku v hišni veži, se je z vso težo telesa naslonil na vrata kopalnice. Zahreščal je zapah, zarožljaj je ključ, ki je tičal znotraj, a vrata se niso odprla.

Inženir je potrkal.

„Vera!“ je zaklical. Tišina se ni pretrgala, odgovora ni bilo od znotraj.

„Vera!“ je ponovil glasneje.

Nato se je odmaknil in je treščil z ramo v politirani les. Vrata so se udala, široko se je odprl pogled in rdeča luč se je ulila na mostovž. Inženir sam je bil dal napraviti rdečo svetilko v svoji kopalnici; kajti zaljubljen je bil v rdečo barvo in večkrat je med nenasitnimi poljubi govoril Veri, da je krasna, kadar ji krvava luč ozarja razgaljene ude.

Oton Lah je pogledal in se ni začudil. Tiho se je obrnil nazaj, pa je zopet prislomil vrata.

Nato je vzel stol in je sedel h kadi; bila je iz belega kamena. Podprl je glavo z dlanmi in se je zazrl v strmenju.

Voda v kadi je bila rdeča, čisto rdeča, temna skoraj kakor kri. In Vera je nepremično sedela v tisti temni, čudni vodi; roke so ji počivale na dnu, skrite in nevidne. Život se je sklanjal nazaj; prsi so se videle napete, vrat je bil vitek kakor nikoli in glava toliko da ni padala čez rob. Napol so se odpirale ustnice, napol so se svetili zobje. Izpod trepalnic so gledale oči na inženirja; kakor črna megla so se usipali lasje nazaj. Silno blede je bilo Verino telo, kakor iz mramorja ali iz slonovine; in z neznanu pohoto ga je oblivala krvava luč. Mirni in vroči so ji legali žarki po polti; odbijali so se na beli kadi, pokrivali so temnordečo vodo z odsevi in so sijali čez belo perilo, ki je bilo razprostrto na pletenem naslanjaču.

Inženirja je zagrabila blazna misel, da bi jo mogel ljubiti v tej strašni mirnosti. Nato se je sklonil in je pomočil roko v vodo, ki je bila topla in prijetna. Držal je nekaj časa v vodi in je nehote pritegnil vase vonj, ki je vstajal od nje: po Verinem parfumu, po ženski polti in po krvi... Da, po krvi: Oton Lah ni dvomil niti za hip. Ko je dvignil roko do luči, je videl, da drži še vedno tisto pismo, ki ga je našel na svoji mizi. Rdeče je bilo,

rubljev za zgradbo novega brodovja. Ako bi duma ne sprejela te predloge, bi se jo razpustilo. Duma je nad to velikansko zahtevo naravnost osupnjena in celo najskrajnejša desnica se boji dovoliti tako visoke svote. Sprejem predloge je torej skoraj izključen.

Petrograd, 23. februarja. V soboto zvečer se je vršila seja komisije za državno obrambo, v kateri se je razpravljalo o položaju v Orientu. Ministri Stolypin, Izvolsky in Kokovcev so podali obširna pomirjajoča pojasnila. Med obrambno komisijo in vlado vlada popolno sporazumljenje tudi glede mornaričnega proračuna. Komisija stoji na stališču, da potrebuje Rusija neobhodno močno obrambno silo na suhem in na morju.

General Stössel.

Petrograd, 23. februarja. Car bo k smrti obsojenega generala Stössla pomilostil na kratko trdnjavsko ječo. Rzsodba sodišča pušča, ker je brez premoženja, Stösslu pravico do pokojnine, katere višino določi car.

Nevaren položaj v Belgiji.

Bruselj, 23. februarja. Med kraljem Leopoldom in vlado je nastal oster konflikt zaradi kongoskega vprašanja. Ministrstvo grozi z demisijo. Položaj je jako resen.

Grozovit vihar.

London, 23. februarja. Včerajšnji vihar je storil po celi deželi velikansko škodo. Podrl je cele hiše, odkrival strehe. Poškodovano je mnogo šolskih in drugih javnih poslopij. V večih mestih so padajoče ruševine ubile po več ljudi, veliko pa ranile. V Manchesteru, Liverpoolu in drugod je cestni promet popolnoma ustavljen. Pri Donopolu je vihar prevrgel vlak. Mnogo potnikov je ponesrečenih. Več ladij je močno poškodovanih. Pri Merseyu se je potopila neka ladja z vsem moštvom.

Politični pregled.

Državni zbor.

Ministrski predsednik še sedaj ni opustil svojega mnenja, da se bo dalo do zopetne otvoritve državnega zbora doseči sporazumljenje med Čehi in Nemci, od česar je odvisno redno delovanje državnega zbora. Pogajanja med Čehi in Nemci se bodo torej sedaj po posredovanju vlade nadaljevala in nato se skliče državni zbor, kakor smo že poročali, na dan 17. marca.

Proračunski odsek.

V proračunskem odseku je poročal posl. Schlegl o stroških državnega zbora. Proračun sicer ne izkazuje tistih svot, kakoršnih bi bilo pričakovati po vsem tem, kakor so se dosedaj plačevali poslanci za njihovo delo — doma, in naravnost se nam zdi čudno, da so te svote tako nizke. Proračun za državni zbor znaša 3.735.280 kron, in sicer za gosposko zbornico 144.080 kron, za poslansko zbornico pa 3.028.900 K. Poslanske dijete iznašajo 2.550.300 K. Delegacija stane 93.960 kron. Obširno poslopje drž. zbornice je postalo preozko ljudskemu zastopstvu, razni odseki se pritožujejo, da nimajo prostorov za zborovanja, treba je torej zbornico razširiti.

Jezikovno vprašanje v Dalmaciji.

Vlada je v Dalmaciji uveljavila hrvaščino kot uradni jezik, vsled česar se bo posebno v višjem uradništvu v Dalmaciji marsikaj izpremenilo. Dosedaj je bila Dalmacija nekak eldorado za gotove „slovanske“ uradnike, ki so služili vladni germanizaciji, kar bo pa odslej minilo. Kakor se poroča iz Zadra, namerava odstopiti finančni ravnatelj Hočevar iz ravno tega vzroka, in njemu bo sledilo še več takih in enakih.

skoraj čisto rdeče. S težkim in zamišljenim usmevom na ustnicah ga je položil na tla. Doteknil se je ženine roke in jo je vzdignil iz vode, da se je obesila čez rob kadi. Topla je še bila; za pestjo se je odpirala majhna rdeča rana. Ravnotakšna rana je bila na drugi roki; drobne temne kapljice so se delale ob nji. Položil je roko na Verine prsi: tudi prsi še niso bile hladne; a dvigale se niso več, srce ni več utripalo pod njimi. Poljubil je odprte ustnice; glej, in niso se zgenile.

Nekje zgoraj so udarila vrata; koraki so se oglasili na stopnicah in so bežali mimo. Inženir je dvignil glavo, kakor da se je zbudil iz sanj. Takrat se je spomnil pisma; sklonil se je in ga je pobral. In čisto naravno se mu je videlo, ko je zagledal poleg njega nožiček z odprtim, okrvavljenim rezilom, in temne lise po tleh, kakor od razbriznjene krvi.

Pismo je bilo kratko:

„Oton! Da me ti ne boš sodil, se sodim sama. Le tako upam, da mi boš odpustil, le tako te morem prositi, da mi odpustiš. Vem, da me ne boš pozabil. Hvala ti za to in moj poslednji bridki, vroči pozdrav. Tu, kamor sem zapisala ime, ti puščam poljub slovesa. Vera.“

Inženir je skočil kvišku, poljubil list in ga je naglo skril v naprsni žep. Zakaj po stopnicah sta prihajala zdravnik in dekla in sta se pogovarjala z zamolklim, zasopljim glasom.

(Sledi.)

Družba sv. Cirila in Metoda

21. februarja 1908.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani poslal je gospod dr. Radoslav Pipuš v Mariboru darilo 100 K. Slava vrlemu rodoljubu!

Za družbo sv. Cirila in Metoda naj se nabirajo skrbno rabljene jubilejne poštne znamke, te utegnejo v doglednem času dobiti precejšnjo vrednost. — Tudi stari denar zlat, srebrn ali bakren, je družbi dobrodošel.

Družbi sv. Cirila in Metoda so poslali za januar in februar mesečno 1 K po g. Otmarju Golobu, not. kandidatu v Kozjem, sledeči rodoljubi: dr. Josip Barle c. kr. notar; Ant. Tomineš, not. kandidat; Otmar Golob, not. kand.; dr. Fr. Žiber, c. kr. sodni pristav; Anton Mulec, c. kr. sodni oficijant; Rupert Brovet, c. kr. davčni upravitelj; Lad. Jerše, c. kr. davčni oficijal; Dragan Bernard, c. kr. davčni pristav; Žitko Kuhar, c. kr. sodni kancelist; dr. Fr. Jankovič, zdravnik in dež poslanec; K. Prešiček, not. uradnik; Ljud. Ulčar, učitelj; Deng in Pleterski, trgov.; Jos. Druškovič, trg.; Iv. Vrkljan, pos.; Jos. Kovačič, pos.; gospa Štefanija Jerše, c. kr. davčni ofic soproga. Tem častitim rodoljubom: „Slava!“ — Družba razpolaga še z večjim številom nabiralnih pol za narode davkoplachevalce in se nadeja oglasov iz raznih krajev slovenskih.

Družba sv. Cirila in Metoda uljudno prosi vse gostilničarje, oziroma nadzorovatelje nabiralnikov, naj vsaj do 24. t. m. nabiralnike izpraznijo in doneske pošljejo naravnost družbi, ne pa na uredništvo listov. Navedejo naj tudi številko nabiralnika, oziroma iz katerega angeljčka pošljejo, ker le na ta način nam je mogoče imeti vso stvar v evidenci.

Družba sv. Cirila in Metoda javlja, da se je prodalo računskih, oziroma gostilničarskih listkov od 1. oktobra do konca decembra 1907 58.670, meseca januarja 20.577 komadov. V letu 1907 je dobila družba zanje 845 K 76 v. Veliko je še v resnici prav dobrih gostilen, kjer jih še nimajo; zatorej se prosi g. gostilničarje, da jih naroče in zavedne Slovence, da jih po vseh gostilnah zahtevajo. Odjemalci imajo 10% popusta.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je dobila za razpečani narodni kolek v letu 1907 4927 K 23 h. Do sedaj je nesel narodni kolek to leto največ. Skrbeti moramo, da leta 1908 prekoračimo svoto 5000, katera se je tudi v proračunu vstavila. Na delo, da ne bomo nazadovali.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je dala napraviti 10.000 komadov sprejemnic v nadi, da prevzame vsak podružnični ud po eno. Toda preteklo leto se jih je prodalo le za 93 K 64, a družba je pa dala za nje, seveda za vse skupaj 600 K. Prosi se toraj slavne podružnice in slovenske rodoljube, da jih skušajo spraviti v denar. Vsaka podružnica naj bi jih rabila kot vstopnice za nova člane. — Vsprejemnica stane 20 h.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je dobila na volilih lani skupaj 3295 K 90 h. — Slovenci, spomnite se prepotrebne šolske družbe!

Družba sv. Cirila in Metoda javlja, da so naročile sledeče firme računске listke: Greti Vičar, hotel Adrija, Vipava; restavr. „Pri Lipi“ v Ljubljani; moška podr. Kamnik; hotel „Hirija“ v Ljubljani; restavr. „Auer“, Ljubljana; hotel „Stadt Wien“, Ljubljana; restavr. „Seidel“, Ljubljana; M. Omerza, hotel Tomšič Ilir. Bistrica; gostilna „Zaje“, Rimska cesta št. 4; B. Istra; prof. M. Mastnak, Gorica; restavr. Zupanova, Stari trg, Ljubljana; Krivic Rudolf, jurist Radomlje za podružnico; Minka v hotelu Lloyd, Ljubljana; Zupančičeva gostilna, Martinova cesta, Ljubljana; Narodna knjigarna, Ljubljana; Vera Založnikova, Slov. Bistrica; Ivanka Sever, gost. na Šmarni gori; Franc Hmelj, Radeče, Zidan most.

Dnevne vesti.

— **Pakt z Nemci.** Da ni nobenega takega pakta, kakor nam ga hočejo natveziti nasprotniki, dokazuje glasilo kranjskih Nemcev, ki tak pakt odločno zanika. Razvideti je pa to tudi še iz sledeče okolnosti: Oficijelni dopis v „Deutsche Stimmen“ da spoznati, da se je nemški narodni svet o ljubljanskih kandidaturah posvetoval šele ta teden, šele potem torej, ko sta bila naša kandidata že davno oficijelno kot taka proglašena. Jasno je torej, da ni moglo biti nobenega dogovora, ker bi kocka ravno tako lahko padla na korist njihovima še sedanjima zaveznikom a dr. Tavčarju in dr. Trillerju. Da ju nemška zveza še veže, to je brez vseh ozirov povedalo oficijelno glasilo kranjske nemške stranke; povedalo pa

tudi, da mora človek imeti presneto drzno čelo, očitati drugemu tako zvezo, v kateri še sam stoji z obema nogama.

— **Velika predrznost** je, očitati dr. Ravniharju, da išče dr. Ravnihar v Sokolih politične zaslonbe in bi rad porabljal Sokolstvo za svoje osebne politične namene. Naj nam „Slov. Narod“ imenuje le enega Sokola, ki bi zamogel trditi, da ga je dr. Ravnihar kot Sokola hotel izrabiti v svoje ali tudi druge politične namene. Ne bo ga dobil, dočim so svoj čas Sokola direktno upregali v voz politične agitacije za tega ali onega strankarja. Ravno „Narodova“ klika je bila vedno mnenja, da je Sokolstvo le dekla ene — njihove — stranke; ona je bila, ki je zanašala politiko v sokolska društva ter jih tudi vedno smatrala le za politična društva. In sedaj, ali ni „Slov. Narod“ takoj udaril na veliki politični boben, ko se je drznil politik dr. Ravnihar, ki je slučajno tudi starosta Sokolske Zveze, kandidirati proti kandidatoma liberalne stranke. Ali ni bil „Narod“ tisti, ki je „starosto“ in „politika“ hitro vrgel v en koš, vedno še v mislih, da mora biti Sokolstvo le njemu pokorno. Zato pa pravimo, da je velika drznost, očitati dr. Ravniharju politično zlorabo Sokolstva.

Starosta ljubljanskemu Sokolu je bil dr. Tavčar, podstarosta pa dr. Kušar, ko sta sklenila **pakt z Nemci**, da so šli v sklenjenih vrstah voliti Kušarjevega očeta proti slovenskemu kandidatu za drž. zbor g. Vencajzu. Takrat je bilo to vse v redu in pravilno je bilo, da je dr. Tavčar na shodu glasno in brez sramu oznani: „mi pripeljemo svojih 400 Nemcev“. Noben glas ogorčenja proti takemu izdajstvu se takrat ni dvignil in nobenega dr. Kušarja ni bilo takrat, ki bi na občnem zboru Sokola predlagal, da je gospoda dr. Tavčarja in gospoda dr. Kušarja izbaeniti iz društva. Sedaj pa, ko le sumničijo dr. Ravniharja, da je ravno isto storil, pa kličejo nadenj grom in peklo vkljub vsem dementijem, da nobenega pakta ni. Ali jim je torej verjeti, da je njihovo ogorčenje iskreno, da jim je res mar Sokolstvo, in da ne delajo samo iz osebne sovrašstva, iz osebne mrznje, Sokolstvo pa jim je le sredstvo, da dajo duška tej svoji mrznji.

— **Vljudno vprašanje.** Govori se, da so nekateri ljubljanski Nemci, osebni in politični prijatelji dr. Tavčarja, zložili večjo vsoto ter jo naklonili „Slovenskemu društvu“, katero je pod vodstvom g. dr. Kokalja prevzelo agitacijo za dr. Tavčarja in dr. Trillerja. Ne verjamemo sicer, da bi bil dr. Tavčar tako daleč padel, da bi si pustil plačevati agitacijo zase od najhujših soražnikov slovenskega naroda, a vzlic temu bi se dalo iz te stvari marsikaj izvajati, kar ne meče ravno najlepše luči na kandidata dr. Tavčarja in dr. Trillerja. Kakor pravimo, priobčujemo to, kakor smo slišali, ali vzlic temu si dovoljujemo vljudno vprašanje: ali je res, da si pustita kandidata „narodno-napredne“ stranke plačevati agitacijo — Nemcih?

— **Na zdar Sokol!** Takile so ti naši politični „Sokoli“! „Gospod“ Anton Trstenjak, katerega so danes polna usta navdušenega sokolstva, ki pa do danes še ni videl telovadnice od znotraj, je pošiljal do pred kratkim svoji hčerki k telovadbi „Ženskega telovadnega društva“, ali možu se je zdelo pretežko plačevati prispevke zato, namreč plačal ni nič, in vzel je svoji hčerki iz slovenskega telovadnega društva ter ju dal v telovadno šolo znanega **Nemca Schmidta**. In ta človek [se drzne potem še hujskati proti narodnjakom, kakor je dr. Ravnihar, ta človek se drzne potem ustanavljati Sokola, ta človek se sploh drzne javno nastopati in govoriti o narodnosti: mož, pojdi, odkoder si prišel, takih ne rabimo pri nas v Ljubljani. Sicer pa bomo o „bratu“ Trstenjaku v najkrajšem času priobčili še nekaj, kar mu bo gotovo „ugajalo“, še bolj pa tistim ljudem, ki so ga najeli za agitacijo. Torej gospod „brat“ Trstenjak — do svidenja!

— **G. A. Trstenjak** je v Trnovem ustanovil, oziroma pomagal ustanoviti pevsko društvo „Slovan“, katerega člane vodi v svoje politične svrhe na liberalne shode, vršeče se v predmestjih. Želimo sicer „Slovanu“ najboljšega uspeha, dvomimo pa, da bi to pod pokroviteljstvom in vodstvom g. A. Trstenjaka bilo sploh mogoče. Nehote se spominjamo nekaterih prizorov iz dvanajstih let, kateri so se pripetili med takratnim odborom društva „Ljubljane“ in takratnim predsednikom A. Trstenjakom. Konec teh prizorov je bil ta, da je odbor društva zagnal A. Trstenjaka skozi vrata. Mogoče, da hode v kratkem g. Trstenjak tudi s „Slovanom“ poletel v Sežano, kakor je pred leti z „Ljubljano“. Poskusite, mogoče ne bode brez uspeha!

— **Tako je prav!** „Slovenski Narod“ je mislil, da bo s svojim nesramnim hujskanjem in opravljanjem ter svojimi zlobnimi lažmi dosegel to, da bi izvenkranjski Slovenci zavzeli stališče proti neodvisnima kandidatoma v Ljubljani. Ali zmotil se je. Izvenkranjski Slovenci, kateri znajo ceniti pravo narodno delovanje, kateri znajo ceniti tudi oneljudi, kateri so se v trdem narodnem boju na narodnem obmeju pokazali kot moške narodnjake najčistejše barve, nočejo posegati v

boj, ki se bje v Ljubljani, nočejo obsojati, kar se komandira v „Slovenskem Narodu“ v obsojanje, ker za nje ni „Slovenski Narod“ edini vir spoznanja, kakor je gotovim zasleplencem v Ljubljani. Zmotil se je „Slovenski Narod“, ko je mislil, da bo vse Slovenstvo samega navdušenja poskakovalo, ako se proglasi v Ljubljani kandidatura nekega dr. Tavčarja in nekega dr. Trillerja, kajti izvenkranjski Slovani poznajo ta dva moža prav dobro kot moža, ki so jih videli sicer na marsikateri slovenski veselici kot može, katerim se je bilo treba klanjati kot prevzvišenim prvakom, ki so imeli polna usta navdušenosti ob penečih se čašah šampanjca, ali drugega pa tudi nič. Nič ni torej izdalo vse „Narodovo“ hujskanje, vse je bilo zastoj, izvenkranjski Slovenci prehajajo preko teh hujskarij na dnevni red. „Narodovo“ laži pač ne vlečejo več. Zasedovali smo vse izvenkranjsko časopisje, a nikjer nismo našli drugega, kakor samo registracijo obojestranskih kandidatov, in to jo vse. Opekla se je torej dr. Tavčarjeva klika, ko je mislila, da bo dvignila vse Slovenstvo proti našima neodvisnima kandidatom — obmejni Slovenec ji „osle kaže“, na njene limanice se vsede kvečjemu le še tisti, ki se boji dr. Tavčarjevega terorizma.

— **Kdo agitira za neodvisna kandidata?** Pod tem naslovom napadel je „Slov. Narod“ od 19. t. m. gospoda Potnika, kateri mu je baje tudi že trn v peti, ker najbrž priznava, da sta kandidata meščanskega volilnega odbora edina moža, za katera bi bilo vredno iti na volišče. Ako je tudi g. Potnik voditelj tovarne sodavice gostilniške zadruge, katero spretno in pošteno vodi in je tudi za to plačan, hoče „Narodova“ klika nahujskati člane zadruge proti njemu in se s tem maščevati in ga spraviti ob kruh. To se seveda ne bode zgodilo, za to bodejo pravični gostilničarji že poskrbeli. Proč s strankarstvom iz naše organizacije. — Kakšnega političnega mnenja je g. Potnik izven njegove službe, je to njegova stvar, sploh pa nam ni znano, da bi on bil naš priganjač, kar se on v to, kolikor je nam znano, niti ne spušta. Svetujemo pa nasprotno gg. magistratnim uslužbencem, da se naj ne vtičkajo v agitacijo, ker oni so plačani od ljubljanskih volilcev, ne pa od vladajoče liberalne klike.

Več zavednih gostilničarjev.

— **Na to-le jih love.** Strašansko radodarni so postali sedaj pred volitvami možje iz politične familije dr. Tavčarja. Cerke, mostovi, ulice in ceste, električne in plinske svetilke, vse, vse, kar si le poželi srce volilčev, se obljublja. O, zlati čas, Ljubljana, tebi pride. Dr. Tavčar je sicer obljubil svojim volilcem, da jim ne bo zvezd klatil z neba in ne milijonov stresal iz rokava, a zato bo pa le mignil s prstom, in cerkev na Barju bo stala, le pogladil se bo po bradi, in Ljubljana bo premostena tam, kjer bo le kdo poželel, z nogo bo udaril ob tla, in slavno cestno blato ljubljansko se bo izpremenilo v najlepši asfaltni tlak, odprle se bodo nove ulice in ceste, enkrat samo bo potegnil z roko preko svojega čela, in zadnja luknja v Ljubljani bo zablestela v električnem in plinskem sijaju. Kihnil bo dr. Tavčar in Steiner v Trnovem bo imel salon zgrajen na dvorišču, in predno bo dr. Triller mogel reči „Bog pomagaj, gospod kolega in pobratim“, bo že Trstenjak, ravnatelj Mestne hranilnice. Dr. Tavčar bo dvignil svojo čarovniško palico, in „Kern“ se izpremeni v Trnovski mestni vrt, in le pihnil bo, pa bo „morost“ osušen. Ker pa še vse to ne zadoštuje volilcem, ker se vse to zgodi šele potem, ko bo gospod kandidat izvoljen, je treba že prej pokazati dobro voljo. Zato so pa tudi gospod kandidat naučili učitelja Črnagoja, da naj po šolskih otrocih skliče na večer volilce v ljudsko šolo, da se jim razdeli neka podpora. To se je tudi zgodilo in je to gotovo tudi vleklo, a to tembolj, ker dr. Tavčarja in njegovo kliko cel špas čisto nič ni koštal, ker so to podporo pridobili posestnikom klerikalni državni poslanci. Saj pravimo: kdor zna, pa zna! Dr. Ravnihar naj se le skrije s svojim rokavom in svojimi milijoni: dr. Tavčar vam je vse drug kerle!

— **Dr. Tavčar in njegovi agitatorji** pripovedujejo v svrhu agitacije, da bodo dali Barjanom 8000 K podpore v sanacijo škode, katere so povzročile povodnji. Nevednim Barjanom hočejo v tem obuditi mnenje, kakor bi to šlo iz žepa njihove klike, in skušajo tako uporabiti državno podporo, katero mora magistrat izplačati, v to, da pridobijo glasove Barjanov zase. Značilno za dr. Tavčarjevo taktiko! Presneto slaba mu prede, če se poslužuje takih sredstev. Sedaj, ko laž o nemško-klerikalni zvezi neodvisnih meščanskih kandidatov nič več ne vleče, se morajo poskusiti druge zvijače. Dobro je le, da so naši Barjani tudi malo prefrigani!

— **Poštenjak dr. Tavčar** v „Slov. Narodu“ sedaj v volilnem boju na podel način zopet izkorišča na svojo lastno inicijativo izvršeno odslovlitev dr. Robide iz deželne blaznice za svoje umazane namene. Sklicuje se pri tem na znana, „sodnijsko dokazana dejstva“. Zato javljamo slovenski inteligenci, da izide v naslednem času obširna brošura o vsej zadevi s publikacijo celega akta, iz katerega se vsakdo lahko na-

tančno pouči, kako gnil in korupten je ves Tavčarjev zistem, kako podla njegova klika; razvidno bo tudi, s kakimi lažmi operira dr. Tavčarjev „Familienblatt“ in kako se pri nas ravna z ljudmi — ki ne klonejo svojega hrbta. S tem bo pa tudi dr. Tavčarju dana prilika, celemu svetu dokazati svoje širokoustno poštenje. Mož naj bo s svojo kliko preverjen, da stvar ne bo zaspala in da najde primerne rešitve na primerem mestu, kajti če ima on trdo glavo, imajo jih drugi še trše in nasajene na žilave vratove, ki se ne uklonejo niti veličastnemu kvedru slovenskega velemoža dr. Tavčarja!

— **Kandidat in občinski svetnik dr. Tavčar in barjani.** Po mnogoletnih pripravah pričelo se boče najbrže že 60. leto z osuševanjem ljubljanskega barja. Zlo povodnji so uživali vsi barjani, posebno pa so bili tega deležni Ljubljanci v Črni vasi, Hauptmanici in Illovi. Te ubožčke je voda preplavljala vsako leto najmanj edenkrat, in to največkrat v jeseni ali pa spomladi — voda jim je udirala v njihova stanovišča — bili so v istini taki reveži, kakršnih v mestu sploh ni mogoče najti. Občina ljubljanska je podpirala te reveže, delila jim kruha, sena in kar je glavno, tolažila jih z boljšo bodočnostjo po izvršeni meljoraciji. Kot občinski svetnik je tedaj formalno tudi dr. Tavčar glasoval za v prid prizadetim stavljenе nasvete, a čisto drugače je kot zasebnik — odvetnik postopal. — Prevzel je pred letom dni zastopstvo velike tvrdke Leykam-Josefsthala v Fužinah in ondi ugovarjal in protestiral proti znižanju ondotnega jezca, ki je, kakor je to njegov kolega občinski svetnik c. kr. inženir Hanuš dokazal, dvignjen proti dovoljenju za 20—40 cm. Koliko je to v kvar barjanom, zamore preudariti sicer le tehnik, vendar pa to tudi lajku, zlasti gg. odvetnikom, kakor je g. dr. Tavčar, ne more biti nejasno. Vsled dvignjenja jezca nastopi voda tudi na barju in odtok povodnji traja cele dneve dalje. Ta čas so toraj primorani barjani trpeti povodenj, — kviri se jim zdravje in boleznj obiščejo vsako pot rodbine. Mesto da bi bil dr. Tavčar pri tem za pravilno in v aktih zabeleženo pravico družbe Leykam, ovira to z ugovori in stem tedaj naravnost mori revne barjane. Kar tedaj dr. Tavčar navidezno daje z občinskim svetom ljubljanskim, jemlje z drugo roko stoterno — dobro na celi stvari je le to, da imamo zakon, ki časih vendar le varuje malega proti velikemu.

— **Enkrat je bil en mož,** ki je veljal v deveti deželi za jako kunštnega in imenitnega. Imel je veliko poznanja v deželi in volilci so ga celo izvolili v devetodeželski deželni zbor, ker so pričakovali od njega, da bo imel tudi v deželnem zboru zanje veliko dušo in široko srce. Mož je tudi veliko obljubljal tedaj pred volitvami, in volilci so bili prepričani, da bodo zlati časi napočili za deželo po njegovem delovanju. In tedaj, ko je ta mož stal na vrhuncu svoje časti in slave, ko je grmel v deželnem zboru, kakor oče Perun v devetodeželskih oblakih, ko je imel odločevati o usodi marsikaterega devetodeželana, tedaj se je spomnil eden stan, ki je bil vedno na strani moža z veliko dušo in širokim srcem, da bi bilo dobro stopiti k temu možu in ga naprositi, da se po svoji moči zavzame za zboljšanje žalostnega položaja tega stanu. V deveti deželi so namreč učitelji še veliko slabše plačani, kakor pri nas na Kranjskem, in zato so poslali deputacijo k svojemu velikemu možu, da bi jim pomagal. Oblekli so se v lepo obleko, ker mož je bil imeniten, in šli so, da se mu poklonijo, njemu in njegovi veliki duši in njegovemu širokemu srcu. Prišli so v njegovo sprejemnico, se poklonili globoko doli in eden izmed njih je govoril v imenu drugih, pa ni dogovnil, kajti veliki mož je pristopil k prvemu, ga pogledal od nog do glave in od glave do nog ter izrekel iz svojih visokih ust v srce segajoče besede: „Prijatelj, poznavaj se, kakšen pa si? Obrni se, da te bolje vidim celega.“ In ko si je ogledal enega, si je ogledal tako tudi druge, in govoril je mož to in ono, in oni so ga poslušali, pa niso prišli do besede, kajti, ko je on dogovoril, je rekel: „Z Bogom, prijatelji!“ in se obrnil od njih. In šli so devetodeželski učitelji, ne da bi bili povedali, po kaj so prišli, ker jih je prevelika milost velikega moža in devetodeželskega rodoljuba tako omamila, da jim je bil odzvet dar govora. Samo eden je bil, ki je po dolgem času zopet izpregovoril, pa se je takoj udaril po ustih, ker se je zbal, da ne bi bil discipliniran, kajti tudi disciplinacija je v deveti deželi hujša kakor na Kranjskem. Tako pa je vendar prišla vest o tej dogodbi tudi preko meja devete dežele, in mi smo jo našli v nepisanih spominih za take stvari se silno zanimajočega prijatelja kranjskih deželnih uslužbencev, učiteljev itd., blagega spomina g. dr. Ivana Tavčarja. Čast možu!

— **Napadi „Slov. Naroda“ na c. kr. uradnike** se v potrdilo našega sobotnega članka nadaljujejo. Sobotni „Narod“ prekaša glede perfidnosti in prave osebnosti samega sebe v brezstidnem napadu na našega somišljenika g. Rostana, ki je bral na javnem

shodu v Mestnem domu naši kliki stvarne a ostre levite, to pa samo zato, ker se je drznil javno povedati resnico. Radi pomanjkanja prostora v današnjem listu prinesli bomo odgovor na to novo infamnost dr. Tavčarju jutri, za danes samo vprašamo, zakaj da se „N.“ v svojem poročilu o shodu ni upal ni omeniti vsebine govora g. Rostana? Je imel pač taktične razloge, da jo je prikrival svojim bralcem!

— **Hišne posestnike ljubljanske** opozarjamo na današnje poslavo odbora hišnih posestnikov, v katerem izreka svojemu požrtvovalnemu predsedniku g. dr. Vinko Gregoriču popolno priznanje za njegovo uspešno akcijo v prilog odpisa potresnega posojila. Spoznali bodo iz tega dopisa, da nima dr. Tavčar in njegova klika pri tem prav nikakih zaslug, da niso v vseh letih še prav nič dosegli, ker se sploh niso nikdar resno zavzeli za stvar, in da se torej le oni ponašajo s pavovim perjem. Veleznačilno za dr. Tavčarjevo taktiko v volilnem boju! Opozarjamo pa g. hišne posestnike, da zna dr. Tavčar, ako bi se vmešaval v stvar, kar bo v slučaju izvolitve gotovo storil, stvari škodovati zaradi svoje absolutne neveljavnosti na merodajnih mestih in bi stem tako uspešno započeta akcija gotovo padla v vodo.

— **Shod volilcev** v Vodmatu v soboto zvečer pri Flegarju je zbral lepo število volilcev iz Vodmata in Poljan. Kandidata dr. Gregorič in dr. Ravnihar sta v krasnih in burno odobranih govorih razvijala svoj program. Poudarjala sta zlasti, da ju ne veže noben pakt, noben dogovor ne z eno ne z drugo stranko. Glede volilne reforme se hočeta boriti za preosnovo na podlagi splošne in enake volilne pravice ter za slučaj, ako za sedaj res ne dosežemo več kakor neko razširjeno volilno pravico, delati na to, da v četrti kuriji volijo samo oni, ki nimajo še nobene volilne pravice v ostalih kurijah. Zbrani volilci so soglasno odobrili program obeh kandidatov ter obljubili, da gredo za nju v boj kakor en mož.

— **V Trnovem** sta imela kandidata dr. Gregorič in dr. Ravnihar večeraj, v nedeljo ob pol 11. uri dopoldne lep shod. Zbralo se je blizu 70 mož volilcev, večina sami posestniki, ki so soglasno odobrili kandidaturi kandidatov meščanskega volilnega odbora.

— **Shod „pri Konjičku“** na Ambroževem trgu večeraj ob 5. uri popoldne je sezval mnogo volilcev s Poljan in Sv. Petra ceste. Kandidata dr. Gregoriča in dr. Ravniharja so zbrani volilci burno aklamirali. Oglašilo se je tudi več drugih govornikov, ki so priporočali kandidata neodvisnega meščanskega volilnega odbora, poudarjaje, da se je vže v najširše plasti ljubljanskega meščanstva vselilo prepričanje, da je s starim sistemom treba korenito pomesti.

* **Slovaške razmere.** Preteklo nedeljo se je vršila v čerovski cerkvi popoldanska služba božja. Cerkev je sicer uradno zatvorjena, ali to ni oviralo tistih, ki iščejo priliko, da morejo preganjati slovaško ljudstvo. V cerkev so bili povabljeni narodni odpadniki iz cele okolice, da mažarsko pojejo in molijo. A v Hlinkovo cerkev je prišlo tudi mnogo zavednega slovaškega ljudstva, ki je pelo slovaško. Zavedni ljudje so takoj spoznali, da se gre samo za navadno provokacijo cerkvi in da se izogonejo preganjanju, so tiho odšli iz cerkve. Zunaj cerkve pa so jih že čakali orožniki in so jih surovo razganjali. Takoj v ponedeljek so orožniki cel dogodek „preiskovali“ ter so ovdahli oblastim mnoge čerovske občane, ker so baje v cerkvi s slovaškim petjem in molitvijo provocirali in s svojim odhodom iz cerkve ščuvali zoper mažarsko narodnost.

* **Nemška kultura.** Poljski listi poročajo: Zato, ker je pruski učitelj Luk v Šmardovu (na Poznanjskem) grozno pretepel nekega poljskega šolarja, je bil le-ta „kulturtreger“ obsojen na 10 mark globe. Hkrati je mavroclavsko sodišče obsodilo k 15 markam globe poljskega seljaka samo zavoljo tega, ker se je v list „Dzienkujavski“ javno pritožil, da je pruski učitelj neusmiljeno pretepel njegovega dečka.

Poslano*)

Podpisani odbor smatra za svojo dolžnost, da priobči sledečo izjavo: Naš načelnik g. dr. V. Gregorič kandidira kot neodvisni kandidat za prihodnje deželnozbornske volitve, in je omenil v svojem stvarnem in mirnem govoru, v katerem ni niti najmanjšega osebnega napada, mej drugim tudi to, da mu je z Dunaja prišla vest, da ministrstvo vračanje državnega potresnega posojila odlaga vse dotlej, dokler ne reši naše prošnje za večletno odložitev vračanja tega posojila.

Njegov protikandidat dr. Tavčar je v svojem volilnem govoru dne 16. t. m. kritikoval to kandidacijo in program, glede odložitve vračevanja pa pripomnil, da je zaslug iskati drugje in da se dr. Gregorič „zavija v tuje perje“, vsled katere pripombe se čuti prizadeto tudi naše društvo.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le v toliko, kolikor določa zakon.

Da torej odvrnemo vsak poskus kratiti zaslugo našemu predsedniku in da se občinstvo eventualno ne spelje v zmoto, izjavljamo, da se je naše društvo od svoje ustanovitve pred desetimi leti neprestano trudilo, da poleg tako potrebne organizacije stanu hišnih posestnikov skusi doseči olajšave pri vračanju potresnega posojila s strani po potresu tako kruto prizadetih prezadolženih hišnih posestnikov. Vkljub deputacijam pri deželnem predsedniku, vkljub prošnjam in avdijencijam pri ministrih, vkljub vednim prošnjam in opominom našim poslancem — žalibog nismo nikoli mogli doseči uspehov.

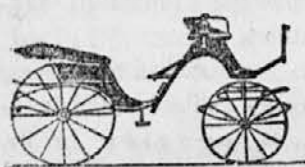
Za državnega poslanca dr. Tavčarja, kot tedanjega člana našega odbora, smo pustili natisniti brošuro, ki jo je sestavil naš predsednik in ki je v njej naše gospodarsko stališče vestno pojasnjeno. To brošuro smo poslali dr. Tavčarju v 400 izvodih v to svrhu, da jo porazdeli poslancem. Kje se nahajajo te brošure, o tem od dr. Tavčarja nismo še ničesar izvedeli. — V tem kakor v drugih ozirih je bilo društvo vedno samo na sebe navezano, ne da bi katerikrat dobilo kakršnokoli podporo pri poslancih za mesto Ljubljana, dočim v drugih mestih n. pr. v Gradcu zborovanja hišnih posestnikov obiskujejo poslanci in honoracijorji vsake vrste, za kar pri nas popolnoma nedostaje smisla.

Sedaj, ko se zdi, da se je v odložitvi vračanja posojila dosegel prvi uspeh, prisvajamo si pa tudi polno zaslugo za svojega predsednika in svoje društvo. — Našega predsednika so pozvali na Dunaj. Dne 25. januarja t. l. bil je v avdijenci pri ministrskem predsedniku, pri ministru za notranje zadeve in pri finančnem ministru, le samo njegov trud nam je prinesel uspeh, za kar mu gre hvala našega društva in dotičnih hišnih posestnikov.

Želimo daljnemu trudu našega spoštovanega predsednika najboljših uspehov. S tem, da mu v imenu vseh udeleženih hišnih posestnikov zaradi resnice javno izrekamo svojo hvalo, mislimo, da ravnamo po njihovi želji in volji.

Ljubljana, 22. februarja 1908.

Odbor
I. Društva hišnih posestnikov
v Ljubljani.

Svojo bogato zalogo
VOZOV

novih in že rabljenih priporoča
izdelovatelj vozov

FRAN VISJAN
v Ljubljani, Rimska cesta št. 11.

Lokomobil na paro

8 HP, patent Ruston-Proktor, 20 do 24 konjskih sil, z dvojnimi cilindrom, v rabi še malo časa, se prodaja po jako ugodnih pogojih.

Ponudbe sprejema upravništvo „Nove Dobe“.

Etika in politika.

Pređaval v „Akademiji“ dne 24. februarja 1907 g. vseučil.
docent g. Albert Bazala iz Zagreba.

Ponatisk iz „Nove Dobe“.

Brošura po 30 vin. se dobiva v knjigotržnici g. Lav.
Schwentnerja v Ljubljani.

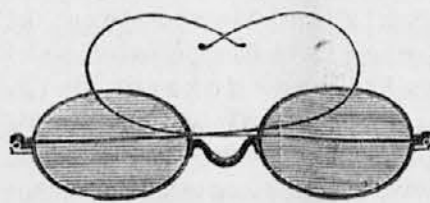
Pozor!

Priporoča se dobroznana krčma
pri „Zajcu“
v Ljubljani, Sodnijske ulice 6.

Fr. P. Zajec

Ljubljana, Stari trg 26

priporoča svoj dobro urejeni optični zavod,
kakor razna očala, ščipalce, daljnogleda, toplomerje,
zrakomerje itd. — Očala in ščipalci se napravijo na-
natančno po zdravniškem receptu.

Velika zaloga raznih
žepnih in sten-
skih ur

zlatnine in srebrnine.

Ceniki za optično blago in
separatni ceniki ur in zlat-
nine se razpošiljajo franco.

FRAN JUVAN

posestnik valjčnega mlina v Srednjih
Gameljnih nad Ljubljano

priporoča svoje

izvrstne mlinske izdelke.

„Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Gradišče št. 4

priporoča slavnim županstvom ter vsem e. kr. in drugim javnim uradom svojo

popolno zalogo uradnih tiskovin,

slavnim branilnicam in posojilnicam se priporoča tudi v izvrševanje hranilnih
knjižic; slavnim narodnim in drugim društvom v izvrševanje vabil, pravil,
plakatov, diplom, ki jih izvršuje v navadnem ali v večbarvnem tisku najokusneje.

Postrežba točna in solidna.

Cene zmerne.

Podružnica v Celovcu

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Spljetu

Delniška glavnic:

2.000.000 kron.

priporoča promese na komunalne srečke po K 15 $\frac{1}{2}$ žrebanje 2. marca, glavni dobitok K 300.000.

promese na Tiske srečke à K 7. žrebanje 1. aprila, glavni dobitok K 180.000. Obe promesi skupaj le K 21.

obrestuje vloge na knjižice in na tekoči račun od dne vloge do dne vzdiga

po 4 $\frac{1}{2}$ %

Reservni fond:

200.000 kron.

Rentni davek plačuje
banka sama.

Rentni davek plačuje
banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev Hotel. družbe z o. z. Triglav po 500, 1000, 5000 in 10.000 K

Obrtna kreditna zadruga

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

priporoča zlasti obrtnikom pristop k tej zadrugi. Zadržni namen je zlasti obrtnikom preskrbeti kolikor mogoče cen
kredit. Vložne vloge obrestuje po 4 $\frac{1}{2}$ %

Uradne ure so vsak torek in petek od 11.—12. ure v Zadržni zvezi, Miklošičeva ulica.

Svoji k svojim! Kupujte samo pri narodnih tvrdkah! Trgovci, ne naročajte blaga pri protislovanskih tvrdkah!